

Mál nr. 103/2020**M og
V vegna kreditkortatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu úr forfallatryggingu.****Gögn.**

Málskot, móttakið 08.03.2020 ásamt fylgigögnum.
Bréf V, móttakið 25.06.2020 ásamt fylgiskjölum 1-3.
Viðbótarathugasemdir M, dags. 29.06.2020.
Viðbótarathugasemdir V, dags. 13.07.2020.

Málsatvik.

Hinn 13. ágúst 2019 pöntuðu M og eiginkona hans, X, sér skíðaferð til Ítalíu hjá ferðasalanum A, en fyrirhugaður ferðatími var frá 29. febrúar til 7. mars 2020. Greiddu þau staðfestingargjald samdægurs en heildarverð ferðarinnar var kr. 437.578.

Í byrjun nóvember 2019 hafi X fundið fyrir eymslum í hásinum og hafi svo farið að hinn 25. febrúar, en þá hafi einkenni X versnað aftur eftir tímabundinn bata, hafi læknir ráðið X frá því að fara í umrædda ferð. Af gögnum málsins má ráða að V hafi fallist á bótaskyldu vegna tjóns váttryggðu X, og að einvörðungu sé deilt um umfang tjónsins, þ.e. hvort inneignarnóta frá A eigi að koma til frádráttar umræddu tjóni.

Váttryggði M hafi jafnframt hætt við ferðina að læknisráði, en hann hafi undirgengist krabbameinsmeðferð frá apríl til ágúst 2019. Sú meðferð hafi leitt til þess að ónæmiskerfi hans væri veiktist og vegna þess, og aldurs síns, stafaði M sérstök hætta af Covid-19, en á þessum tíma var töluverð fjölgun tilfella erlendis.

Í málskoti tekur M fram að hann hafi hætt við ferðina að læknisráði, í því skyni að koma í veg fyrir frekara tjón. Sé tjón hans ekki bótaskyldt sé því um að ræða afar íþyngjandi ákvæði um undanþágu frá bótaskyldu. Hvað varði tjón váttryggðu X, en ekki er deilt um að bótaskylda er til staðar vegna þess, sé svo ekki rétt að miða tjón hennar aðeins við hálfvild ferðarinnar, en jafnvel þó A hafi boðið M og X gjafabréf að upphæð sem samsvari hálfu verði ferðarinnar, liggi ekkert fyrir um hvort þau hyggest þiggja það boð eða nýta sér það. Skaðabótaskyldt tjón beri að bæta með peningum og boð ferðasala um inneignarnótu verði ekki lagt að jöfnu við greiðslu í peningum. Óháð sjálfstæðum rétti M til bóta leiði svo forföll X jafnframt til þess að hann eigi bótarétt á hendur V, enda hafi það verið forsenda ferðarinnar að þau kæmust bæði í hana. Gerir M, á grundvelli framangreinds, því kröfu um að fá umrædda ferð að fullu bætt úr váttryggingu sinni hjá V.

Í svörum V kemur fram að félagið líti svo á að heildartjón M og X nemi kr. 218.789 þar eð A hafi boðið þeim gjafabréf er samsvari helmingi kostnaðar þeirra af umræddri ferð. Þá sé fallist á að bótaskylda vegna X sé til staðar, og að greiðsluskylda V taki mið af ofangreindu. Greiðsla bóta hafi þegar farið fram. Hvað varði forföll váttryggða M sé bótaskylda hins vegar ekki til staðar þar eð hann hafi verið í krabbameinsmeðferð á síðustu mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Þá leiði forföll X ekki til bótaréttar M, enda hafi líkamsmeiðsl X ekki verið alvarleg. Er kröfum M því hafnað.

Álit.

Í fyrsta lagi verður tekið til skoðunar hvort M eigi rétt til bóta vegna þeirra aðstæðna sem urðu til þess að hann fór ekki í umrædda ferð. Í 7. kafla viðeignandi váttryggingarskilmála er fjallað um forfallatryggingu. Þar kemur, í gr. 7.1, fram að félagið bæti ferðakostnað sem greiddur er fyrirfram eða samið er um fyrirframgreiðslu á og ekki fæst endurgreiddur, allt að kr. 350.000, vegna ferðar sem váttryggði kemst ekki í ef nánar tilgreindar ástæður eiga við, en meðal þeirra eru veikindi váttryggðs. Í gr. 7.2.1 er svo að finna undanþágu á greiðsluskyldu, þ.e. að hún sé ekki til staðar megi rekja tjón til hvers kyns slysa, veikinda og sjúkdóma sem váttryggður hefur þjáðst af og notið lækni meðferðar við á síðustu sex mánuðunum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Fyrir liggur að M naut lækni meðferðar

vegna krabbameins frá aprílmánuði og fram í ágúst mánuð 2019. Þá má ráða af læknisvottorði, dagsettu 26. febrúar 2020, að M hafi enn verið í lyfjameðferð vegna krabbameinsins. Þá má jafnframt ráða af umræddu læknisvottorði að ástæða þess að M var ráðið frá því að fara í umrædda ferð hafi verið sú að hann var í áhættuhópi með tilliti til Covid-19 vegna krabbameinsins. Er því óhjákvæmilegt að líta svo á að tjón M af því að hætta við umrædda ferð megi rekja til veikinda sem hann þjáðist af og naut meðferðar vegna á síðustu sex mánuðunum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Er bótaskylda á þessum grundvelli því ekki til staðar.

Kemur því næst til skoðunar hvort fallist verði á bótakröfu M á grundvelli vanheilsu X. Í b-lið gr. 7.1.2. umræddra vátryggingarskilmála kemur fram að bótaréttur sé til staðar megi rekja forföll til þess að náinn ættingi eða náinn samstarfsmaður hljóti alvarleg líkamsmeiðsl eða veikist alvarlega. Í fyrirbyggjandi vottorði vegna heilsufars vátryggðu X, dags. 26. febrúar 2020, kemur fram að X þjáist af eymslum og verkjum í báðum hælinafestum og hafi sótt sjúkrahjálfun og tekið bólgueyðandi lyf vegna þess. Þar af leiðandi sé hún ófær um að standa á skíðum. Jafnvel þó fallast megi á það að hugtakið „alvarleg“ líkamsmeiðsl eða veikindi geti sætt einhverri túlkun verður, af þeim læknisfræðilegu upplýsingum sem fyrir nefndinni liggja, að telja að eymsli og verkir þeir sem X þjáðist af geti ekki fallið þar undir. Er bótaskylda á þessum grundvelli því hafnað.

Verður þá tekið til skoðunar hvort rétt sé að við afmörkun á tjóninu sé miðað við fullt verð ferðarinnar eða hvort rétt sé að draga frá fjárhæð áður nefnds gjafabréfs sem A hefur boðið M og X. Í áður nefndri gr. 7.1 er tekið fram að fram að félagið greiði bætur vegna ferðakostnaðar, allt að 350.000 kr., sem greiddur er fyrirfram eða samið um fyrirframgreiðslu á vegna ferðar sem hinn vátryggði kemst ekki í og ekki fæst endurgreiddur ef nánar tilgreindar ástæður eiga við, en ágreiningslaust er að forföll X falla þar undir. Af orðalagi skilmálaákvæðis 7.1 um bótasvið má telja ljóst að skilyrði slíkrar bótagreiðslu er að umræddur ferðakostnaður fái ekki endurgreiddur. Ágreiningslaust er að A hefur boðið M og X gjafabréf eða inneignarnótu og nemur verðgildi þess helmingi af verði ferðarinnar. Verður því að telja að helmingur ferðakostnaðar M og X hafi, í skilningi ofangreinds ákvæðis, verið endurgreiddur, en ekki verður séð að ákvæðið beri það með sér að endurgreiðslan þurfi að vera í sama greiðslueyri og upphafleg kaup fóru fram í. Þannig verður að líta svo á endurgreiðsla vegna ferðakostnaðar fái, sbr. orðalag áður nefndrar skilmálagreinar, og skiptir þá ekki máli við mat á því að M og X hafi ekki tekið við umræddri endurgreiðslu eða tekið ákvörðun um hvort þau nýti sér hana.

Á grundvelli alls framangreinds verður talið að M eigi rétt á bótum vegna fjórðungs af heildarverði umræddrar ferðar en af gögnum málsins má ráða að greiðsla hafi þegar átt sér stað. Ber því að hafna kröfum hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bóta úr kreditkortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 25. ágúst 2020.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.